

bliver nedsat med en Brotsfælling pr. $\mathcal{R}$, men paa Salget til den enkelte Konsument udøver det ikke denne Virkning, thi af den Brotsfælling, som Kjøbmanden faar Varen billigere, vil Konsumenten ikke komme til at nyde Fordel. Derfor ville de Herrer se, at det er et Hensyn, som man maa tage, at, naar man foretager saadanne Nedsættelser, maa de have en vis Betydning, hvilket ogsaa følger af, at vi ikke hvert Aar kommer til at revidere Toldtarifsen, men det er noget, som maa ske med større Mellemrum, for at Handelen kan have en vis Fasthed. Vi maa altsaa bestrebe os for, at Revisionen kan have en saadan Betydning, at vi virkelig kunne komme fremad imod det Maal, som vi dog i det Hele stræbe at nærme os, nemlig den virkelige Frihandel. Dette har altsaa været de Hovedtanter, som igjennem det foreliggende Lovudkast ere søgte fyldestgjorte.

Der er ved Siden deraf nogle visse andre Formaal, som de Herrer ogsaa ville finde mange Exempler paa, at man har stræbt at naa. Det er saaledes en større Simpeltid i Tariferingen, hvorved denne bliver mere retfærdig og navnlig mere ligelig ved de forskjellige Toldsteder. Det vil erindres, at vi efter vor hele Toldforfatning have en stor Mængde Toldsteder; Varerne kunne fortoldes paa mange forskellige Punkter i Landet, og naar man altsaa har en Tarif, der er udarbejdet i særdeles mange Positioner, bliver det meget ofte vanskeligt for det praktiske Toldvæsen paa det enkelte Sted at kjønne, om en Vare henhører til den ene eller til den anden Position, men Følgen deraf bliver, at den samme Vare kan fortoldes paa forskjellig Maade paa de forskjellige Toldsteder, hvilket bliver til Skade for Handelsomsætningen i Landet. Dernæst er der en Mængde mindre betydelige Forbedringer, som man har stræbt at indføre. Resultatet af det Hele viser sig, om jeg saa maa sige, i ydre Henseende derigjennem, at der har fundet en betydelig Indskrænkning Sted i Tarifpositionerne. Den nuværende Tarif gjorde allerede en særdeles stærk Reduktion i den Henseende, men den beholdt dog endnu 281 Tarifpositioner, hvoraf 62 vare toldfri, og altsaa vare 219 toldpligtige.

Det nu foreliggende Forslag har indskrænket Positionernes Antal til 181, og af disse ere 63 toldfri, saaledes at der altsaa kun bliver 118 Positioner tilbage, der ere toldpligtige. Af disse 118 toldpligtige Positioner vil man finde, at kun 36 ere foreslaaede at beholde den samme Told, som de hidtil have havt; at der er 19 Positioner, hvori man har foreslaaet Toldforhøielse, og at man med Hensyn til hele den øvrige Mængde, altsaa over 60, har foreslaaet Nedsættelse i Tolden, samt at denne Nedsættelse i Almindelighed bevæger sig mellem Fjerdedelen og Halvdelen af den nuværende Told; der er Exempler baade paa mere og mindre, men de fleste af dem bevæge sig mellem disse Tal. De Herrer ville fremdeles finde, at de Positioner, som ere ansatte til Forhøielse, ikke ere de, som give os det største Udbytte. Det er navnlig ikke Sukker og ikke Kaffe eller den dermed i Forbindelse staaende Sikorte, som er en meget vigtig Position i vor nuværende Toldtarif, men det er derimod saadanne Varer, som egentlig mere maa regnes til Luxusartikler, saaledes som for Ex. Vin, Tobak og The, foruden Episevarer — det vil sige de finere Episevarer, Syltetøier og den Slags Ting — hvorpaa Forøgelsen kommer til at hvile. Dernæst vil man finde, at der er nogle enkelte andre Artikler, som ogsaa have faaet en Forøgelse, ikke fordi man i og for sig vil beskutte dem høiere, men fordi det har været rigtigt at sætte dem lidt høiere for at bevare det rette Forhold til andre Tarifpositioner. — Det finansielle Udbytte af hele denne Forandring er følgende: Naar man gaar ud fra, at den Indførsel, som gjennemsnitsvis har fundet Sted i de sidste 5 Aar, ogsaa kan forventes i de næste, ville de Nedsættelser i Toldsafterne, som ere bragte i Forslag i dette Lovforslag, give en Mindreindtægt for Statskassen af henved 600,000 Rd. aarlig, og de Forhøielser, som ere bragte i Forslag, ville give en forhøiet Indtægt af henved 300,000 Rd. Der bliver altsaa ved denne Forandring i det Hele taget et Afslag i Tolden af 300,000 Rd., og disse Penge maa vi se at faa erstattede gjennem de andre Skattelove, som ville foretages til Forhandling.